Maandag 27 December 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 4090

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zon..ags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI, Bredestraat, Kralendijk.

Eisenhower voor invasie West-Europa.

De Geallieerde Opperbevelhebber voorspelt definitieve nederlaag van Duitsland in 1944.

Duits slagschip „Scharnhorst" in de grond geboord.

Franse kust door 3000 vliegtuigen aangevallen

Geallieerden landen te Kaap Gloucester op Nieuw Britannië.

Russen ondernemen reusachtig offensief bij Zjitomir.

UIT DE REDE VAN ROOSEVELT.

In zijn grote redevoering van Vrijdag — de dag vóór Kerstmis — heeft President Roosevelt de benoeming van Generaal Dwight D. Eisenhower tot Opperbevelhebber over de Engels-Noordamerikaanse strijdkrachten, welke het tweede front tegen Duitsland zullen openen, bekend gemaakt.

De President zeide niets over een toekomstige post van Generaal George C. Marshall, Hoofd van de Noordamerikaanse Generale Staf. De President zeide, dat door Churchill de naam zou worden bekendgemaakt van den Britsen officier die het bevel in het Middellandse Zeegebied zal overnemen [dit is Generaal Sir Henry Maitland Wilson gelijk intussen werd bekendgemaakt].

In zijn Kerstboodschap tot zijn landgenoten in de Verenigde Staten en de strijdkrachten overzee maakte President Roosevelt duidelijk, dat de benoeming van Eisenhower werd goedgekeurd op de onlangs gehouden conferentie in het Midden Oosten.

Hij zeide, dat hij, Churchill en Stalin in drie dagen van intensieve en vriendschappelijke besprekingen te Teheran tot overeenstemming waren gekomen „over elk punt in verband met de opening van een reusachtige aanval op Duitsland".

Zolang Groot Britannië, Rusland, China en de Verenigde Staten verenigd blijven in hun vastberadenheid om de vrede te handhaven zal geen enkel oorlogszuchtig land een nieuwe wereldoorlog kunnen beginnen zo zeide hij.

Maar men kwam overeen „dat als geweld nodig is om de internationale vrede te handhaven, geweld zal worden toegepast zolang het nodig mocht zijn".

Op de conferentie te Teheran overwogen Stalin, Churchill en hij de periode na de oorlog en zij waren vastbesloten Duitsland van zijn militaire macht te beroven.

„De Verenigde Landen hebben niet de bedoeling het Duitse volk in slavernij te werpen. Wij willen het ene normale kans laten zich in vrede te ontwikkelen tot nuttige en eerzame leden van de Europese familie. Doch wij moeten zeker nadruk leggen op dat woord 'eerzaam' omdat wij van plan zijn het Duitse volk voor eens en altijd te ontdoen van het nazisme en het Pruisische militarisme en de fantastische en rampzalige mening dat het het „Herrenvolk" is".

Bij het bespreken van Eisenhowers benoeming zeide Roosevelt: „Het Russisch leger zal zijn krachtig offensief voortzetten aan Duitslands Oostfront. De Geallieerde legers in Italië zullen een onophoudelijke druk op Duitsland oefenen uit het Zuiden en thans zal de omsingeling voltooid worden als grote Noordamerikaanse en Britse strijdkrachten aanvallen van andere punten. De Bevelhebber om de gezamenlijke aanval van deze andere punten te leiden is Generaal Dwight D. Eisenhower. Zijn optreden in Afrika, Sicilië is schitterend geweest. Hij kent door practische en succesrijke ondervinding de weg om lucht- zee- en landstrijdkrachten te coördineren. Dit alles zal onder zijn toezicht staan. Luitenant Generaal Carl D. Spaatz zal de gehele Noordamerikaanse strategie strijdmacht van bommenwerpers tegen Duitsland leiden".

Na het bekendmaken der benoemingen voor het leiden van de strijd in Europa liet Roosevelt niet de gelegenheid voorbijgaan om op te merken, dat Japan ook het ontzaggelijke gewicht van nieuwe slagen zal voelen. In zijn besprekingen met Churchill en Tsjang Kai Sjek — aldus verklaarde de President — werden „alle veelvoudige militaire plannen om Japan met grote kracht aan te vallen uit verschillende richtingen" overwogen. Hij zeide te geloven, dat de Generalissimo naar China terugkeerde met de „positieve verzekering van de totale overwinning over onzen gemeenschappelijken vijand".

Hij refereerde naar het bezoek, dat Generaal Marshall pas gebracht heeft aan het Hoofdkwartier van Generaal MacArthur in Australië en Admiraal Chester Nimitz in Hawaii en zeide, dat deze conferenties „veel slecht nieuws voor de Japanners inhouden in niet al te verre toekomst".

De rede werd gehouden uit de Hollandse Koloniale Bibliotheek, welke de naam des Presidenten draagt, en werd over de wereld uitgezonden door de grootste internationale radioverspreiding, welke ooit in de Verenigde Staten werd gearrangeerd. Men moest er zoveel als 3.800.000 Noordamerikaanse manschappen overzee mee bereiken — een aantal dat volgens de mening van den President zal toenemen tot meer dan vijf millioen tegen Juli van het volgend jaar. In de rede werd gewaarschuwd, dat grote Noordamerikaanse verliezen moeten worden verwacht. „De oorlog bereikt thans een phase waarin wij zullen moeten inzien naar grote verlieslijsten — doden, gewonden en vermisten. Dat brengt de oorlog mee. Er is geen gemakkelijke weg naar de overwinning. En het einde is nog niet in zicht" (Washington, (AP) 24.12).

OVERZICHT VAN HET NIEUWS.

De Kerstdagen zijn niet geheel stil voorbijgegaan aan de wereldfronten, hoewel op Kerstmis zelf de partijen — met uitzondering der Russen — zich hoofdzakelijk beperkten tot patrouilleringen en verkenningen. Over de afgelopen dagen is echter heel wat te melden. En wat te melden is, is gunstig, bezien van het Geallieerd standpunt.

In de lucht.

Met het vooruitzicht dat men met Kerstmis zou rusten hebben de Geallieerde luchtstrijdkrachten in Engeland Vrijdag de grootste luchtaanval van de geschiedenis ondernomen op de Franse kust. Meer dan 3000 vliegtuigen bestookten doelen in het gebied van Pas de Calais en het uitzonderlijke van deze grootse onderneming was dat niet een enkel toestel verloren ging.

1300 Noordamerikaanse vliegtuigen namen deel aan de aanvallen en hiervan waren 700 zware bommenwerpers. De verpletterende aanval was het hoogtepunt van een week van gestadige bestoking van de kust, waar — naar men zegt — de nazis hun raketkanonnen hebben opgesteld. Volgens een andere mening hebben deze aanvallen echter ten doel de invasie voor te bereiden.

De Duitsers boden practisch geen weerstand in de lucht. Op enkele plaatsen was hun afweervuur in actie. Goede resultaten werden gerapporteerd door de glunderende Geallieerde vliegers, die bekendmaakten dat een der doelen een lange rij gebouwen van gewapend beton was. Het Ministerie van Luchtvaart maakte intussen bekend, dat 200.000 ton aan bommen op Duitsland is geworpen sedert het begin van de oorlog.

Dit werd slechts gedaan door de Britse luchtstrijdkrachten. Het gewicht dat door de Noordamerikaanse vliegtuigen geworpen werd, is hierbij niet meegerekend. De Duitsers maakten nog melding van een commando-aanval op de Franse kust door Britse en Franse strijdkrachten. Dit werd van Geallieerde zijde echter niet bevestigd. Volgens de Duitsers zouden de commando's reeds aan de kust zijn afgeslagen.

Op zee.

Het grote nieuws van de zeeoorlog is natuurlijk het in de grond boren van het Duitse slagschip „Scharnhorst" door Britse duikboten nabij de Noorse kust. Bizonderheden werden door ons nog niet ontvangen doch het nieuws werd gisteren avond triomfantelijk door Londen bekendgemaakt.

In het Middellandse Zeegebied werd nabij de Joegoslavische kust nog de Duitse kruiser „Dalmatië" getorpedeerd door Geallieerde motortorpedoboten. De lichte kruiser van 2300 ton behoorde vroeger tot de Joegoslavische vloot en droeg toen de naam „Dalmacija". Het schip werd gestrand gevonden bij het eiland Silba tussen Zara en Pola.

De Duitsers beweren, dat hun duikboten 5 Geallieerde schepen met een totale scheepsruimte van 34.000 ton tot zinken hebben gebracht bij verrichtingen in de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee. Voorts zou men 9 torpedojagers en geleideschepen alsook 1 vliegtuig hebben vernield. Data van Geallieerde zijde niet genoemd. Van Geallieerde zijde is geen bevestiging van dit bericht.

In Italië.

„Afgezien van de typhus-epidemie in Napels waarmede de Geallieerden te kampen hebben, ondervinden zij nog grote last van de Duitsers in de trage opmars naar Rome.

Ortona werd evenwel geheel bezet door de troepen van het 8e leger. Dit is een der laatste daden van Generaal Montgomery geweest in het Middellandse Zeegebied, aangezien hij straks de Britse strijdkrachten bij de invasie van West-Europa zal aanvoeren. Het 5e leger nam verschillende hoogten niettegenstaande het slechte weer. De Franse troepen lieten hierbij het meeste van zich spreken.

Op Kerstdag deed het 5e leger twee plaatselijke aanvallen. Men bereikte de gestelde doelen. In de Centrale sector werd het gewonnen terrein geconsolideerd.

Middelzware Marauders bombardeerden Vrijdag de rangeerterreinen van Cecina. Overigens onderhield men op die dag patrouillevluchten. Zaterdag waren de rangeerterreinen van Bolzano het doel. De barakken werden ook bestookt en het vliegveld van Vicenza werd getroffen door geëscorteerde zware bommenwerpers.

De rangeerterreinen van Pisa en Forta Buova werden goed gedekt door bominslagen. Rollend materiaal aan de Italiaanse Oostkust werd aangevallen. Een brug te Pontecorvo nabij Cassino werd getroffen. 1 Vijandelijk vliegtuig werd in deze verrichtingen vernield en van Geallieerde zijde verloor men er 3.

In Joegoslavië.

Aan alle fronten in Joegoslavië wordt de strijd verwoed voortgezet en de Duitsers lijden hevige verliezen volgens bekendmaking uit Tito's Hoofdkwartier. In de Sandjak vervolgen de Patrijgenoten hun succesrijk offensief in de richting van Brobarevo.

In Montenegro werd een Duitse aanval nabij Andrijevica afgeslagen. Nabij de stad Lebane werd een Bulgaarse afdeling verslagen. Bruggen werden opgeblazen en treinen vernield. Nabij Zagreb tussen Samobor en Brezice werd een vijandelijk vliegveld aangevallen en onbruikbaar gemaakt. 42 Duitse soldaten en Gestapomannen werden hierbij gedood en er werden 28 gevangenen genomen.

De Joegoslavische patriotten veroverden ook nog een hoeveelheid materiaal van den vijand in de verschillende sectoren.

Rusland.

Zaterdagavond werd door Maarschalk Joseph Stalin wederom een dagorder uitgegeven om de verovering te melden van Gorodok, een spoorwegstad ten Noorden van Vitebsk. Bovendien werden meer dan 60 grote plaatsen door de Russen veroverd.

Vijandelijke aanvallen ten Zuid-Westen van Zjlobin werden met succes afgeslagen. De slag om Gorodok kostte den Duitsers 2000 doden; hierbij wordt niet meegerekend de 2000 die sneuvelden in de strijd ten Zuid-Westen van Zjlobin. Het Rode leger is nog maar iets meer dan 50 kilometer verwijderd van Polotsk nabij de oude Poolse grens.

Tijdens de Kerstdagen heeft Generaal Vatutins 1e Oekraïne-leger het initiatief hernomen aan het front ten Westen van Kiev. En gisterenavond meldde Moskou, dat het Rode leger hier weer in het offensief is na vele vruchteloze pogingen van den Duitsen Maarschalk von Mannstein om Kiev te heroveren.

De vijandelijke linies werden doorbroken aan een front van ongeveer 80 kilometer en tot een diepte van ongeveer 40 kilometer. Zjitomir staat weer op het punt hernomen te worden door de Russen. Meer dan 150 plaatsen werden bevrijd waaronder zulke bekende namen als Radomysl, Brusilov, Lorny, Tokorny enzovoorts. 4 Duitse divisies, waaronder een SS tank-divisie, werden in de gevechten verslagen. 159 Duitse tanks werden vernield, alsook 309 kanonnen en 152 pantserwagens. De vijand liet ongeveer 15.000 doden op het slagveld liggen. De volgende hoeveelheden wapenmateriaal werden buitgemaakt: 58 tanks, 21 kanonnen met eigen drijfkracht, 20 pantserwagens, 56 kanonnen van verschillend kaliber, 167 mortieren, 160 machinegeweren, 4000 geweren en 15 opslagplaatsen van ammunitie, wapenen en proviand.

(Vervolg op pagina 3).

Het nieuws van vandaag.

Als de lezer een blik op de koppen van vandaag geworpen heeft zal hij er al van overtuigd zijn dat er veel en groot nieuws te melden is. Hoewel op de eerste Kerstdag de activiteiten hier en daar wat beperkt werden heeft het weekeinde over het algemeen veel meegebracht dat dood en verderf betekende, in het bizonder voor de vijanden der Verenigde Landen.

Wie geluisterd heeft naar de Kerstrede van President Roosevelt zal reeds weten dat Generaal Dwight D. Eisenhower is benoemd tot Geallieerde Opperbevelhebber om de invasie van West-Europa te leiden. Dit is een hele eer voor den krijger, die reeds de invasie van Noord-Afrika, Sicilië en het Italiaanse vasteland aanvoerde.

Eisenhower zal in het Middellandse Zeegebied vervangen worden door Generaal Sir Henry Maitland Wilson, die tevoren in het Midden-Oosten zat. Dit feit doet veronderstellen dat een invasie van de Balkan op het program staat maar aan voorspellingen zullen wij ons niet wagen hoewel Generaal Eisenhower zelf met stelligheid verklaard heeft aan oorlogsverslaggevers, dat het einde van de Europese oorlog en daarmede de nederlaag van Duitsland in 1944 zal komen. Gelijk President Roosevelt in zijn redevoering verklaarde zullen de aanvallen worden gedaan uit het Oosten, het Zuiden en het Westen.

De Russen hebben alweer een nieuw groot offensief ondernomen ten Westen van Kiev in de sector van Zjitomir. De Duitse linies werden gebroken aan een front van 80 kilometer en tot een diepte van 40 kilometer. Verder naar het Noorden vorderen de troepen van Generaal Ivan Bagramian nog steeds na de inneming van Gorodok, het spoorwegstation ten Noorden van Vitebsk.

Van de Italiaanse strijd is het minste te melden, hoewel volgens een bericht uit Caïro het stadje Ortona, waarom zo heftig gestreden werd, thans door het 8e leger is ingenomen. Door de luchtmacht in het Middellandse Zeegebied werden rangeerterreinen en verbindingswegen aangevallen, terwijl door motortorpedoboten nabij de Adriatische kust een lichte Duitse kruiser werd getorpedeerd.

En over torpederen gesproken kan meteen gemeld worden, dat het Duitse slagschip „Scharnhorst" eindelijk aan zijn eind gekomen is nabij de Noorse kust als resultaat van het werk van Britse duikboten.

In het gebied van de Stille Oceaan vonden nieuwe landingen plaats op Nieuw Britannië te Kaap Gloucester. De Geallieerde verliezen werden beperkt tot een minimum. En de bombardementen op de Marshall-eilanden duren steeds voort.

De betekenis van de Vaticaanse Diplomatie

door
Prof. Dr. Jacob van der Veldt O.F.M.

Als wij aan het doodsbed van Pius XI de balans opmaken, dan moet een onbevooroordeeld rechter zeggen: deze man heeft wel gedaan; hij had slechts één doel, het heil der zielen en van verschillende systemen, in Italië en elders heeft hij onverschrokken de dwalingen, de staatsvergoding, de rassenhaat, de ongebreidelde hoogmoed, van het systeem aan de kaak gesteld.

Pius XI heeft misschien slechts één blunder gemaakt: zijn houding in de Italiaanse aanval op Abessinië. Men heeft gezegd, dat de Paus gunstig stond tegenover deze oorlog of hem zelfs steunde. In men citeert voornamelijk twee uitlatingen van hem, gedaan in twee toespraken, één bij het begin en één aan het einde van de vijandelijkheden. Ik ben persoonlijk tegenwoordig geweest bij de audiënties waarin deze woorden gesproken werden. En ik geef onmiddellijk toe, dat zij ook op mij, zoals op zovelen, een pijnlijke indruk maakten.

Men moet deze uitlatingen echter niet uit haar verband rukken, zoals de pers vaak gedaan heeft, en men moet ze verstaan in de context.

Hier is de eerste geïncrimineerde passage (audiëntie bij gelegenheid van de internationale pelgrimstocht van oud-soldaten 1935): „De Paus, als de vader van allen, bidt voor **vrede** en doet al het mogelijke om de **vrede** te verzekeren en te bewaren. Dat is zijn bizondere en wezenlijke plicht. En verder wenst hij, dat de hoop, verlangens en noden van een goede natie, welke ook zijn eigen natie is, mogen erkend worden, **maar in rechtvaardigheid en vrede".**

Wanneer men deze woorden in hun geheel neemt en vooral let op de vet gedrukte, dan moet men wel erg vooringenomen zijn, om daarin oorlogszwichtigheid te ontdekken.

Nog meer sensatie werd gewekt door de woorden gesproken bij gelegenheid van de opening van de Vaticaanse Perstentoonstelling (12 Mei, 1936), waarbij de Paus verklaarde dat de plechtigheid plaats vond in een „onverwacht gunstige atmospheer", omdat zij samenviel „met de zegevierende vreugde van een geheel, groot en goed volk over een vrede, die — dat is onze hoop en bedoeling — een krachtdadige bijdrage en voorspel zal vormen tot een werkelijke vrede in Europa en de wereld".

Ongetwijfeld, deze woorden maakten op velen een aanwezigen een onbehagelijke indruk. Evenwel, het is meer de formulering dan de bedoeling die fijn doet. De Paus spreekt zich niet uit over de rechtvaardigheid van de Italiaanse zaak, hij verheugt zich alleen, dat er nu vrede is, vooral omdat hij daarin de voorloper van een algemene pacificatie begroet.

Toch geeft ons deze uitlegging geen volledige bevrediging: wij geven het volmondig toe. Was op dat ogenblik Pius XI meer Italiaan dan Paus? Misschien. Quandoque bonus dormitat Homerus, (ook de goede Homerus slaapt wel eens). Vergeet niet, dat de voortvarende Pius XI wel eens dingen zei, die de diplomatieke Pius XII wijselijk zou verzwegen hebben.

Wat er ook van zij, dit waren woorden. En wat waren de daden, met name welke was de houding van de pauselijke diplomatie in de troebele dagen? Er is slechts één antwoord: de pauselijke politiek is trouw gebleven aan haar doel. Dat doel, ik herhaal het uit den treure, is de vrede te bewaren, want vrede is noodzakelijk voor de kerk en voor haar arbeid aan het zielenheil.

Het staat vast als een paal boven water, dat de Vaticaanse diplomatie, in de periode voorafgaande aan de Abessinische agressie, alles in het werk stelde, om die oorlog te voorkomen, zó zelfs dat er frictie ontstond tussen Fascisme en Vaticaan.

En toen alle pogingen mislukten en de Duce toch zijn weinig heldhaftige gang ging in Ethiopië, begon de pauselijke diplomatie met alle macht achter de schermen te werken, om verspreiding van de brand te verhoeden, m.a.w. om een Europese oorlog te voorkomen.

Ze trachtte weder te redden wat er te redden viel. De toenmalige Nuntius in Parijs, Maglione, thans Cardinaal-staatssecretaris, had een ingrijpende hand in het compromis-voorstel Hoare-Laval. Ideaal was dat niet; een compromis is zelden ideaal, maar ik schreef al hiervoor: de pauselijke diplomatie is nuchter-realistisch. In ieder geval zou het voorstel, indien aanvaard, Haïle Selassie op de troon gelaten hebben en misschien had het zelfs Italië's toenadering tot Duitsland voorkomen.

In verband met de Abessinische oorlog moet ik nog, zij het terloops, op een misvatting wijzen. Een feit is, dat de Italiaanse clergé, van hoog tot laag, erg patriottisch en chauvinistisch was. Zelfs mijn goede vriend, Mgr. Dante, pauselijk caeremoniemeester, die altijd hevig anti-fascistisch was, werd nu hevig patriottisch „Ora c'è la patria, Padre mio", zeide hij tot mij. (thans gaat het om het vaderland Pater) Ofschoon hij Mussolini bleef haten als kiespijn, gaf hij hem in deze zaak toch zijn sympathie en steun. En zo deed het overgrote deel van de clerus.

De critici, die verstandig zijn, begrijpen, dat die clergé nog niet de „Kerk" zijn. Maar — zeggen zij — het Vaticaan had moeten ingrijpen en de enthousiaste redevoeringen van die patriotten niet moeten tolereren. Door niet in te grijpen gaf het Vaticaan er zijn zegen over Qui tacet consentire videtur (wie zwijgt schijnt toe te stemmen).

Dat is allemaal heel aardig geredeneerd, maar de zaak is wat meer gecompliceerd.

Deze cardinalen, bisschoppen en priesters waren niet alleen geestelijken, maar ook Italianen, evenals onze bisschoppen Nederlanders zijn en thans ook als zodanig gedragen, en evenals de Duitse geestelijkheid Duitsers zijn en dus patriottisch. Hoe onrechtvaardig de Duitse zaak ook moge wezen, men kan zich volkomen begrijpen, dat de Duitsers en dus ook de Duitse geestelijkheid patriottisch is.

Men had het geloei eens moeten horen, indien intertijd het Vaticaan die chauvinistische geestelijken terecht gewezen had. De Paus en zijn omgeving hielden zich zeer wijselijk aan de traditionele politiek van de kerk, om de geestelijken vrij te laten in hun nationale gevoelens, vooral in tijd van oorlog.

Wanneer wij dus, staande voor de baar in de Sacramentskapel van St. Pieter, waarop de dienaar der dienaren Gods Pius IV lag uitgestrekt, de balans opmaken, dan moet ons oordeel zijn, **dat hij een goed dienaar geweest is**, met betrekking niet alleen tot de Kerk, maar ook tot het land van zijn geboorte.

Hij had slechts één doel: het heil der zielen. Hij heeft Italië aan de Kerk en de Kerk aan Italië teruggegeven en dit niet gedaan onder het motto „Vrede tot elke prijs". Integendeel, hij critiseerde het Fascisme telkens als het nodig was, verwierp de fascistische philosophie, verachtte de rassenhaat die het preekte — was in zijn algemene wereldpolitiek verre van Italiaans. Hij bleef een vriend van het Britse Empire, werd om zijn voorliefde voor Frankrijk door de Duitsers de „Franzo-

senpapst" gescholden en bleef bitter vijandig tegenover Nazie Duitsland.

Er is inderdaad weinig reden om te beweren, dat Pius XI zich verkocht had aan Mussolini.

De strijder stierf in het heetst van het gevecht. „Milani", zeide hij twee dagen vóór zijn dood tot zijn dokter, „Milani koste wat het ook kost, probeer mij in het leven te behouden tot Zaterdag." Dan had hij zijn „testament" aan de wereld willen geven; het „testament" dat misschien zijn oorlogsverklaring bevatte tegen het Fascisme.

De Voorzienigheid beschikte anders. Op Vrijdagmorgen stierf hij (9 Februari 1939).

Was het de wil van de Voorzienigheid, dat op dit critieke ogenblik het roer van staat over zou gaan uit minder strijdlustige in meer diplomatieke handen?

Het is zeker, dat zijn opvolger geen persona grata was bij de As-mogendheden. De democratieën waren opgetogen over de keuze.

Pius XII was de enige, die het „testament" van Pius XI kende. Heeft hij het uitgevoerd? Niemand, behalve hij, zou een antwoord kunnen geven.

Direct na zijn kroning gaf hij een oplossing aan het probleem der Katholieke Actie door ze los te maken van het directe contact met de Heilige Stoel. Cardinaal Pizzardo die tot dan toe het medium was geweest, waardoor de Paus bestuurde, werd weggepromoveerd tot Praefect van de Studie-Congregatie en de leiding van de katholieke actie werd toevertrouwd aan een commissie van drie cardinalen (Palermo, Genua, Venetië). Het gehele bestuur werd uit de handen van leken overgebracht naar die van priesters, zodat sommigen mensen, dat er van „lekenapostolaat" niet veel overblijft. Het gehele instituut werd sterk gedecentraliseerd.

De reorganisatie ging vrij rustig. Niemand die er veel ophef over maakte. Want er waren intussen wel andere dingen, die de volle aandacht van de wereld en ook van Italië opeisten.

De oorlog kwam steeds nader. Daar lag een geheel ander veld voor de Vaticaanse politiek.

Pius XII heeft het van den beginne van zijn pontificaat opgevat om vrede te bewaren. Het hele Vaticaanse diplomatieke apparaat werd daarvoor in het getouw gebracht.

„Bij de vrede kan men niets verliezen, bij oorlog niets winnen" is zijn leuze. Menigeen heeft dit als ultrapacificme, „appeasement" aangezien, ook in Nederland. Wij, Nederlanders, moeten hierover echter wel het minste klagen. Onze diplomatie was ook op het behoud van de vrede gericht. De Koningin en Koning Leopold boden hun goede diensten aan. Zo deed Roosevelt. En van „appeasement" gesproken, wie denkt er hier niet aan Engeland?

De appeasement-politiek is een mislukking geworden. De oorlog brak uit in September 1939. Pius XII zette er zich toen toe om Italië tenminste buiten het conflict te houden. Tot dat doel bracht de Paus in het voorjaar van 1940 een bezoek aan den Koning.

De rabbiate hostiliteit van de oorlogszuchtige Fascisten kende geen grenzen. De Paus werd openlijk beledigd, de „Osservatore Romano" werd verboden, geconfisqueerd, verbrand; priesters afgeranseld. Langs de weg die de Paus zou nemen, werd de Cancellaria in brand gestoken. Ook in deze pogingen was de Paus tot mislukking gedoemd.

En nu? Het Vaticaan kent slechts één doel: de vrede te verhaasten en de rechtvaardige vrede tot stand te brengen. Want de Kerk kan haar doel, te werken aan het zielenheil, slechts bereiken wanneer er vrede is. Zal het hierin slagen? Betekent het Vaticaan nog iets in de tegenwoordige wereld? Het antwoord van deze vraag is afhankelijk van deze andere vraag: **wensen de mensen naar den Paus te luisteren?**

Voor de katholieken — tenminste velen — betekent het woord van den Paus heel veel: Waar Petrus is, daar is de Kerk. Maar zelfs niet alle Katholieken luisteren naar de stem uit het Vaticaan, waar het gaat om vraagstukken, die niet direct verband houden met dogma of moraal. En verder, de Katholieken vormen slechts een deel van de wereldbevolking:

Wij moeten ons dus geen al te grote illusies maken over de invloed van het Vaticaan. Laten wij maar eerlijk bekennen, dat de stem van den Paus de stem is van een roepende in de woestijn. Met te veel fanfare en te groot idealisme in deze zaken bedriegen wij ons zelf en anderen lachen ons uit. En toch betekent het Vaticaan nog heel wat in de wereld. Ook onder diegenen, die godsdienstig of wijsgerig honderden mijlen van het Vaticaan afstaan, zijn er nog vele eerlijke mensen, die wel eens opkijken naar de rots van Petrus.

Laten wij er maar geen doekjes om winden. De wereld als geheel is niet Christelijk. Veruit het grootste gedeelte is het nooit geweest en in het andere gedeelte zijn er velen, die het niet meer zijn. Zij mogen zich nog Christelijk noemen, zij teren nog zo'n beetje op de Christelijke nalatenschap — zo ongeveer als de Westerse beschaving nog steeds leeft op de Griekse cultuur — er zijn nog ogenblikken in hun bestaan, dat zij met een vaag heimwee terugdenken aan de oude godsdienst en **soms zelfs aan de oude moederkerk, maar in werkelijkheid is het Christendom op zijn hoogst een stukje** dessert bij de maaltijd van hun leven.

Evenwel ondanks alles zijn er nog die het der moeite waard achten om zo al niet in godsdienstige, dan toch wel in ethische, politieke en sociale vraagstukken, naar de woorden van het Vaticaan, de raadgevingen, opwekkingen, encyclieken van den Paus te luisteren.

Men luistert er naar om verschillende redenen:

1) Omdat men, bewust of onbewust, in de rots van Petrus een element van stabiliteit ziet temidden van de verwarrende wisseling van systemen en gebeurtenissen. Als het ware instinctmatig voelt men, dat ondanks alle verandering, aanpassing en modernisering, de Kerk nu in de 20e eeuw dezelfde is als die van de Renaissance, dezelfde als in de Middeleeuwen, dezelfde als in de eerste eeuwen na Christus. Zij heeft nog haar centrum op dezelfde plaats, streeft nog naar hetzelfde doel, onderwijst nog dezelfde leer. En men voelt, dat in een leer, die tweeduizend jaar ondanks alle aanvallen niet veranderd is, toch iets van waarde moet zitten.

2) Men luistert naar het Vaticaan, omdat men rekening moet houden met de 330 millioen Katholieken, die het licht van het Vaticaan aanvaarden. Dat aantal moge in vele landen slechts een minderheid zijn, het is niettemin een belangrijke minderheid.

3) De voornaamste reden, waarom er nog zijn, die naar het Vaticaan luisteren, is, dat zijn leringen zo redelijk zijn. Een mens moge vaak onredelijk handelen, hij blijft toch een redelijk wezen en is daarom voor rede vatbaar.

Om de redelijke leringen van het Vaticaan ingang te doen vinden vooral bij de leiders der volken, is de Pauselijke diplomatie van grote betekenis.

Laten wij niet te schamper oordelen over dit instituut.

Als de Paus maar rustig op zijn hoge troon bleef zitten, daarginds in dat kleine Vaticaanstadje, en vandaar uit zijn toespraken zou houden en zijn encyclieken zou uitvaardigen, en misschien van tijd tot tijd een banvloekje de wereld in zou sturen, dan zou hij wel heel weinig bereiken.

O zeker, hij beschikt over verschillende middelen om zijn woorden ingang te doen vinden. Hij stuurt zijn bisschoppen en priesters uit. Daar is de radio, de Katholieke pers en zelfs de niet-katholieke pers, die ook nog wel een plaatsje inruimt aan Pauselijke uitspraken. Door die middelen komt hij in contact met de wereld.

Maar door middel van zijn diplomaten komt hij in onmiddellijke aanraking met diegenen die de loop van het wereldgebeuren leiden. De diplomatie is wel niet het voornaamste, maar toch een machtig instrument in de handen van den Paus.

Ik weet wel, dat er soms lelijke dingen gezegd worden over de Pauselijke diplomaten. Dat ze soms meer Italiaans dan Pauselijk zijn. Natuurlijk zijn ze niet volmaakt, maar zijn onze Nederlandse diplomaten dat wel? Ik heb er een gekend van wien beweerd werd, dat hij meer nazie dan Nederlands was.

In ieder geval de Vaticaanse diplomaten zijn met die van het British Foreign Office de best geoefende van de wereld: dat heeft een Noordamerikaan eens opgemerkt. Wil dat zeggen dat de pauselijke diplomatie nooit flaters gemaakt heeft? Evengoed als die van het Foreign Office. Iedereen begaat wel eens flaters, — behalve natuurlijk wij, op Curaçao.

Ondanks hun menselijke gebreken, hebben de Pauselijke diplomaten toch vaak veel bereikt. En het wonderbare daarbij is, **dat hun politiek niet geruggesteund wordt door kanonnen.** De Paus heeft geen enkel materieel middel, om zijn woorden kracht bij te zetten. Zijn diplomatie put haar kracht alleen uit redelijke argumentatie. Wanneer de mensen dan luisteren, is het geen quaestie van geloof — wij zagen het reeds, de meeste mensen hebben geen of weinig geloof —, maar omdat ze nog wel vatbaar zijn voor redelijke motieven, redelijke doelstelling, redelijke argumenten.

Wij Katholieken — ik bedoel de goede Katholieken — zijn overtuigd, dat als men niet luistert naar den Paus, d.w.z. naar de beginselen van het Evangelie, er van de mooie na-oorlogse plannen weinig terecht zal komen.

Zal men het doen? Of zal men het Vaticaan weer buiten de vredesonderhandelingen en buiten de reconstructiepogingen houden, zoals na de eerste wereldoorlog in 1918?

In Italië begint het er naar uit te zien. Vergeet niet, dat dezelfde liberale kliek — de erfgename van 1870, die in 1918 den Paus boycotten — ook nu weer aan het bewind dreigt te komen. En nu is dat kliekje nog versterkt en verslecht door uiterst linkse, revolutionnaire elementen.

Mussolini is nu weg. Niemand, die het heengaan van de opgeblazen kikvors betreurd heeft. In een gedeelte an Italië is het Fascisme verdwenen en in het andere deel opgeslorpt door zijn groten broer, het Nazisme.

Ook dat gedeelte zal spoedig vrij zijn. En wat dan?

Zeker komt er een niet-fascistische régime, misschien hevig anti-fascistisch, radicaal en anti-clericaal.

Dan zal de **„Kerk"** moeten boeten voor de pro-fascistische gevoelens en uitlatingen van sommige van haar prominente en vele van haar niet-prominente leden. Dat is niet fair, want deze leden vormen de Kerk niet, maar wie bekommert zich om fairness in politiek? Dan zal men de moedige houding van de „Kerk" d.w.z. van den Paus volkomen vergeten.

Toch ziet het daarnaar uit. Graaf Sforza, die 20 jaren lang veilig in de Verenigde Staten woonde en niet zoals verschillende praelaten in Italië verplicht was op een of andere manier tot een modus vivendi met het Fascisme te komen, zeide reeds in 1932: „Als het fascistische gevaarte eenmaal ineenstort, dan zal men de anti-clericale reactie in Italië beleven zoals de wereld nog nooit aanschouwd heeft."

En de tirades, die hij thans houdt over een „royalistisch, clericaal neofascisme" voorspellen niet veel goeds. Het manifest uitgevaardigd door de leiders van de zogenaamde 6 partijen (wat repraesenteren die lieden eigenlijk?) laat duidelijk zien, uit welke hoek de wind waait.

„Als het fascisme de Italiaanse praelaten met zwepen geslagen heeft, dan zal het anti-Fascisme ze kastijden met schorpioenen", is hun motto.

En sommige heethoofden willen den Paus niet alleen van de Vaticaanstad beroven, maar hem zelfs buiten Italië verbannen.

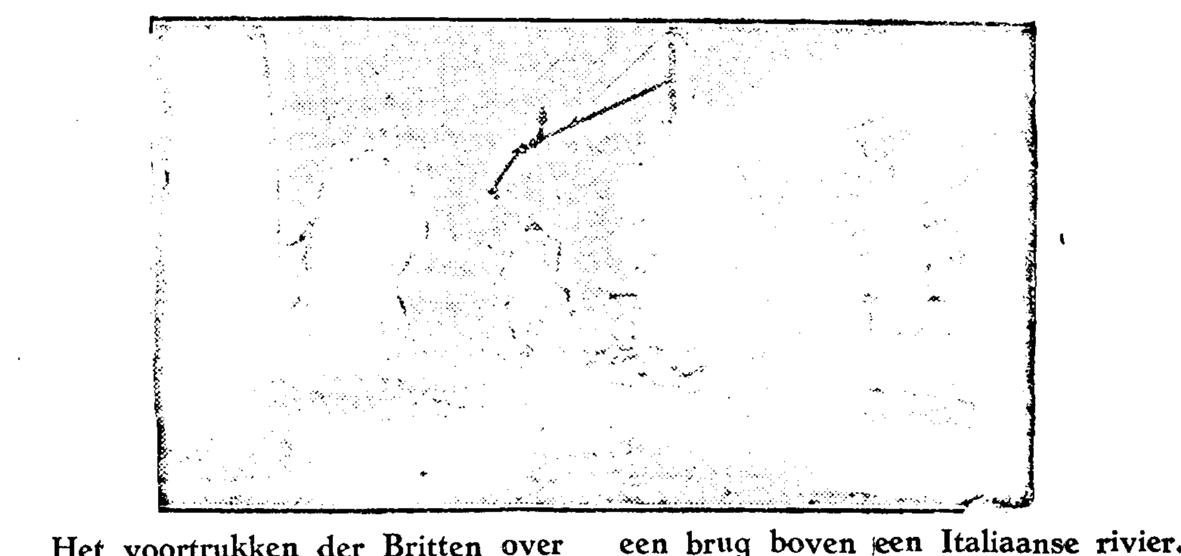
Veel van dit gebral moet men niet te serieus nemen: het is de uitbarsting van 20 jaren lang opgekropte haat in de ballingschap of in de verdrukking. Maar als slechts een tiende van die bedreigingen uitgevoerd wordt, dan ziet het er voor de Italiaanse kerk, voor het Vaticaan en voor den Paus niet rooskleurig uit.

Het beste zou zijn, als de Geallieerden voorlopig het gehele land maar onder militair toezicht zouden houden, zo lang totdat de typisch Italiaanse passies van deze heren, die 20 jaar lang van niet anders dan vendetta gedroomd hebben, wat bekoeld zijn. Men kan er zeker van zijn, dat de Pauselijke diplomatie op het ogenblik daarop gericht is.

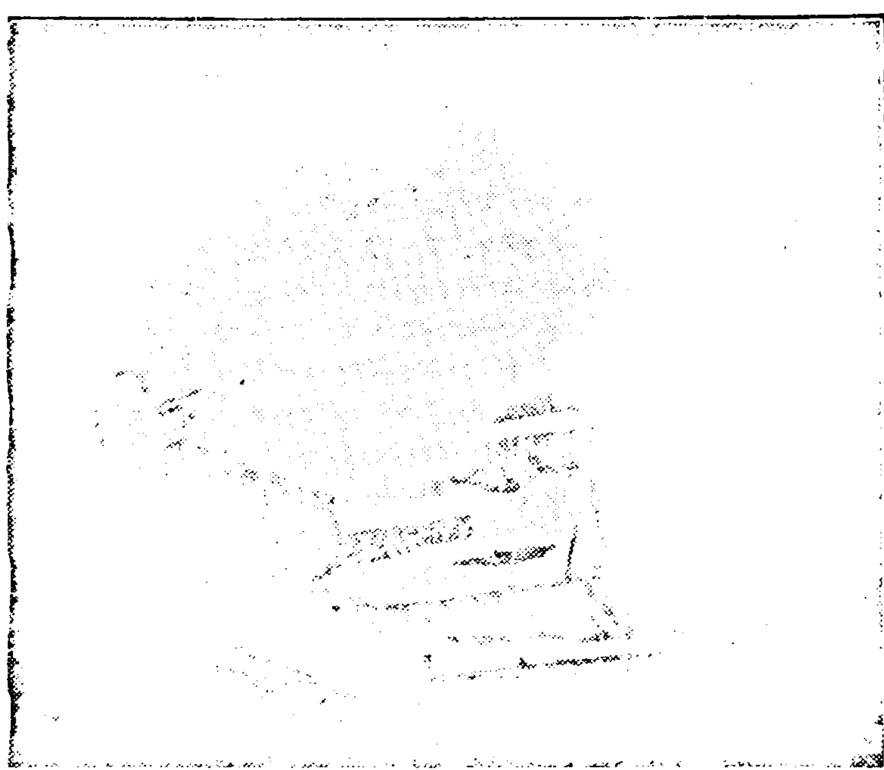
Maar wat er ook gebeure, één ding is zeker: al verbant men den Paus naar Nova Zembla, hij blijft toch bisschop van Rome en vroeger of later komt hij daar terug.

En wat er ook gebeure, laat ons niet vergeten de woorden van den onvergetelijken Pius XI, die wij reeds gedeeltelijk aanhaalden en die hij uitsprak in een audiëntie, op hetzelfde ogenblik dat zijn vertegenwoordiger Gasparri en Musolini het verdrag van Lateranen aan het tekenen waren:

„Wat zal de dag van morgen brengen? Die vraag laat ons volkomen koud, want ons antwoord is eenvoudig: wij weten het niet. De toekomst is in de handen van God, en dus in goede handen".

Het voortrukken der Britten over een brug boven een Italiaanse rivier.

In het licht der losbarstende Britse kanonnen ziet men wrakken van vliegtuigen op een vliegveld, dat door de Nazies is ontruimd langs de Volturno-rivier.

WERELDNIEUWS

TWEE JAAR GELEDEN.

December 1941.

27. Manila wordt zeer hevig door de Japanners gebombardeerd. De eeuwenoude Dominikanenkerk wordt verwoest.

De Japanners bezetten Abaiang en Makin, twee eilanden van de in Engels bezit-zijnde Gilbert-eilanden.

28. Manila wordt wederom door de Japanners gebombardeerd. Het oudste gedeelte van de stad wordt verwoest. Vliegtuigen werpen strooibiljetten uit, waarin de burgers dringend wordt aangeraden de stad te verlaten.

In een plechtige belofte verklaart Roosevelt: „Ik geef het Philippijnse volk mijn plechtige belofte, dat het weder vrij zal komen en dat de onafhankelijkheid zal worden ingesteld en beschermd".

Japanse vliegtuigen bombarderen Medan op Oost-Sumatra en landen valschermtroepen.

29. Generaal MacArthur maakt bekend dat hij zijn troepen heeft teruggetrokken en zijn verdedigingslinie heeft verkort. Aan beide zijden worden zware verliezen geleden.

De Japanners bezetten Muchin, de hoofdstad van Sarawak in Brits Borneo.

30. De Noordamerikanen trekken steeds verder terug op de Philippijnen. De Japanners zijn meester in de lucht boven de eilanden.

Tokio doet een beroep op de Philippijnse regering om zich over te geven ter bescherming van leven en goed der burgers.

„Ergens op de Philippijnen" leggen president Manuel Quezon en vice-president Sergio Osmena de eed af voor de tweede regeringsperiode.

Russische troepen in vereniging met de Zwarte Zee-vloot heroveren de steden Kesty en Feodosiya op de Krim.

Singapore wordt onder krijgstucht gesteld.

Mohandas K. Gandhi geeft zijn leiderschap van het All-India Congres op, om zijn „materiële verbinding met Engeland in de oorlog."

31. MacArthur wordt gedwongen zich steeds verder terug te trekken.

Venezuela verbreekt de diplomatieke betrekkingen met Duitsland, Italië en Japan.

Januari 1942.

1. De Britten geven het verlies van Sarawak toe en delen mede dat de Britse troepen naar West Borneo zijn getrokken om zich te verenigen met de Nederlands-Indische troepen.

2. Manila wordt door de Japanners genomen.

Het Witte Huis onthult officieel, dat 26 landen in oorlog met een of meer der as-landen plechtig beloofd hebben geen afzonderlijke wapenstilstand of vrede te maken en alle volledige militaire economische hulp te verschaffen aan elk land, dat den vijand bevecht. De verklaring is geen verdrag en zal ook niet geratificeerd worden.

Chili verklaart, dat het neutraal blijft in de huidige oorlogen.

CHINEZEN VEROVEREN SUNGTZE.

Een zegsman van het Chinese leger Generaal-Majoor C. C. Tseng, deelde mede, dat de Chinezen de havenstad Sungtze aan de Jangtse veroverd hebben. Sungtze ligt midden tussen Sjasi en Itsjang. Verdere vorderingen werden gemaakt waardoor thans vier-vijfden van het rijstbouwland in Midden-China zijn heroverd. Tseng zeide, dat de hoofdmacht der Japanse strijdkrachten zich in Oostelijke richting terugtrekt over de rivier de Sungtze, welke in Noordelijke richting loopt van het Tungtingmeer naar de Jangtse. De Chinese troepen hebben verschillende punten aan de Westelijke oever van de rivier bereikt.

SUCCESSEN VAN DE NOORDAMERIKAANSE LUCHTMACHT.

Noordamerikaanse vliegtuigen stichtten grote branden en brachten een Japans vrachtschip van 6000 ton tot zinken te Rabaul. Bovendien werden er nog twee andere schepen beschadigd. Andere vliegtuigen wierpen 170 ton bommen op de Japanse stellingen te Kaap Gloucester op Nieuw Brittannië, Nabij Kavieng, Nieuw Ierland, werd nog een Japans schip in de grond geboord en twee beschadigd door de Noordamerikaanse vliegtuigen. Op de grond vorderen de Geallieerde troepen in alle sectoren.

Het Nederlandsche Roode Kruis

AFDEELING CURACAO.

—o—

Oproep.

In verband met de bevrijding van Nederland en een te verwachten tekort aan degelijk opgeleide verpleegsters en laboranten, die betrouwbaar en onafhankelijk kunnen werken heeft het Nederlandsche Roode Kruis te Londen, onder voorzitterschap van H.K.H. Prinses Juliana, een beroep op de Afdeeling Curaçao gedaan om dames aan te werven, die in aanmerking willen komen voor opleiding in Engeland en vrijwillige dienstverleening in Nederland.

De voornaamste voorwaarden die waarschijnlijk gesteld zullen worden, zijn de volgende:

1. het bezitten van het Nederlander- of Nederlandsch onderdaanschap;
2. het hebben genoten van Mulo- of daarmee ongeveer gelijk te stellen opleiding;
3. de leeftijd van 21 jaar te hebben bereikt doch die van 45 niet te hebben overschreden;
4. bij voorkeur ongehuwd en/of vrij van verplichtingen zijn;
5. genegen zijn om een verbintenis aan te gaan, zich uitstrekkende over een tijdperk eindigende 6 maanden na de bevrijding.

TOELICHTING:

1. Overtocht en uitrustingskosten vrij.
2. Opleiding in Engeland voor rekening van het Roode Kruis;
3. Onderhoudskosten in Engeland en Nederland ten laste van het Nederlandsche Roode Kruis.

Gegadigden worden vriendelijk verzocht zich zoo spoedig mogelijk te vervoegen bij het hoofdbureau van het Roode Kruis, Pietermaai No. 22, (geopend op alle werkdagen van 9—12 's middags, en van 3 tot 5 pm), waar nadere inlichtingen, voor zoover beschikbaar, gaarne verstrekt zullen worden.

Zij die niet aan bovenstaande eischen voldoen, doch die toch in aanmerking willen komen, worden verzocht zich aan te melden, met vermelding van qualificaties.

Dr. Ph. Maal

is afwezig vanaf 25 December 1943 tot en met 10 Januari 1944.

Staten van Curacao.

Vergadering op Donderdag, den 30n. December 1943, des avonds te 8 uur.

—o—

Te behandelen onderwerpen:

1. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van de „Landverordening op de inkomstenbelasting 1943" (P.B. 1942 No. 247) (1943—1944—65.

2. Ontwerp-landsverordening tot het heffen van 150 opcenten op de aanslagen in de winstbelasting, betreffende tijdvakken, eindigende tusschen 30 Juni 1943 en 1 Juli 1944 om de vermeerdering van uitgaven tengevolge van den oorlog toestand op te vangen 1943—1944—69).

3. Ontwerp-landsverordening tot heffing van een oorlogsbelasting op het inkomen. (1943—1944—75).

4. Ontwerp-2de Aanvullende begrooting voor het dienstjaar 1943 (1943—1944—80).

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

Buitenland.

(Vervolg van pagina 1).

Verre Oosten.

De landing te Kaap Gloucester op het eiland Nieuw Britannië is natuurlijk het voornaamste dat gemeld kan worden in de strijd tegen Japan. Kaap Gloucester ligt aan de overzijde van waar de Noordamerikanen eerst te Arawe aan land kwamen. Generaal MacArthur maakte bekend, dat practisch geen verliezen geleden werden door de Geallieerde invasiestrijdkrachten. Tokio zeide, dat Rabaul Vrijdag een hevige aanval moest verduren van Noordamerikaanse vliegtuigen en dat Japanse oorlogsschepen de Geallieerde stellingen op Kaap Merkus en het eiland Pilelo nabij Arawe beschoten.

Kwajalein in de Marshall-groep werd wederom bestookt door Noordamerikaanse bommenwerpers, volgens mededeling van Admiraal Chester M. Nimitz. Ook Mili werd aangevallen door bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen. De Geallieerde vliegtuigen leden geen verlies.

Uit Tsjungking komt het bericht, dat de Chinezen de stad Kungan, een der voornaamste bases die door de Japanners in het rijstbouwgebied werden genomen, heroverd hebben. En de Keizer van Japan, Zijne Majesteit Hirohito, heeft de 84e zitting van de Landdag te Tokio geopend met de waarschuwing, dat de „oorlogstoestand uiterst ernstig is" en dat het Japanse volk de „kwade bedoelingen van de vijandelijke naties moeten verdelgen met al de kracht waarover wordt beschikt".

Benoemingen.

Tot Geallieerde Opperbevelhebber om de invasie van West-Europa te leiden is benoemd Generaal Dwight D. Eisenhower. Opperbevelhebber van de Britse strijdkrachten voor de invasie van West-Europa werd Generaal Sir Bernard Law Montgomery.

Luitenant Generaal Carl A. Spaatz zal de Noordamerikaanse strategische luchtmacht aanvoeren, welke tegen Duitsland zal opereren.

Tot Opperbevelhebber in het Middellandse Zeegebied in plaats van Eisenhower werd benoemd Generaal Sir Henry Maitland Wilson.

Generaal Sir Harold Alexander werd benoemd tot Geallieerd Bevelhebber in Italië.

De Canadese Luitenant Generaal H. D. G. Grear voert thans het bevel over de Canadese strijdkrachten in het Middellandse Zeegebied. Luitenant Generaal Sir Bernard C. Freyburg voert het bevel over de Nieuw Zeelandse strijdkrachten in Italië.

Luitenant Generaal A. G. L. McNaughton, Bevelhebber van het Canadese leger in Groot Britannië, moest wegens ziekte naar zijn land terugkeren. Hij zal dus niet meer de Canadezen kunnen aanvoeren bij de invasie van West-Europa. Zijn opvolger zal spoedig worden benoemd.

MACARTHUR NAAR DE VERENIGDE STATEN?

Een bericht waarin wordt gezegd, dat Generaal Douglas MacArthur in 1944 naar de Verenigde Staten zal gaan, veroorzaakte verrassing in Canberra. Officieel werd gezegd, dat Premier John Curtin er niets van afweet en dat hij er wel van op de hoogte zou moeten worden gesteld, aangezien MacArthur hem als Opperbevelhebber in dit gebied verantwoording schuldig is.

OORLOGSPRIJZEN IN ISTAMBOEL.

Ook: Duitse gezichten.

Een enorme prijsopdrijving wordt in Istamboel waargenomen. De goudprijzen stegen geweldig, toen Inonu naar Caïro ging, maar na zijn terugkeer daalden zij ook weer. Thans gaan ze opnieuw omhoog. De bewoners van Istamboel, die aan de Europese kust van de Bosporus wonen, steken over naar de overzijde van de Bosporus, dus de Anatolische kust, waar zij hun inkopen doen in de voorsteden. Deze prijsopdrijving vond plaats in weerwil van de waarschuwing van Menemencioglu na de besprekingen te Caïro, dat Turkije zijn politiek niet zou wijzigen. Ook het dagblad „Aksaham" waarschuwde al in een hoofdartikel tegen een paniek.

Anderen, die al gedurende het gehele verloop des oorlogs in Istamboel hebben gewoond, verklaren, dat er thans weinig grond is voor werkelijk alarm. Misschien draagt het feit, dat militaire colonnes in veldtoerusting in aanzienlijken getale sedert lente 1941, door de stad trekken voor de eerste maal publieke onrust, die toch al gespannen was door de besprekingen te Caïro. De laatste veertien dagen zijn vele nieuwe Duitse gezichten in Istamboel te zien. Een geallieerd ambtelijk persoon zeide, dat ze eruit zien als stevige soldaten en hij citeerde een oud spreekwoord uit het Ottomaanse Turkije, dat luidde: „Wanner de sneeuw in de Balkan smelt, begint het lastig te worden voor Turkije." Deze lieden trekken overal door de stad en zitten in de café's.

ZWARTE JODEN GEREHABILITEERD IN ETHIOPIË.

De Falasja's, Zwarte neger-joden in Ethiopië — in totaal zijn er ongeveer 65.000 in dit land — die de Italiaanse terreur overleefd hebben, zullen thans worden hersteld in al hun burgerlijke rechten door Zijne Keizerlijke Majesteit Haile Selassi, Leeuw van Juda, Koning der Koningen enz. enz. die zich in bizondere mate heeft geïnteresseerd voor zijn Joodse zwarte onderdanen. De Keizer, die door zijn titel „Leeuw van Juda" blijk geeft zich het Joodse bloed van zijn voorvader, Koning Salomon, bewust te achten, wil thans een plan ontwerpen om zijn land door medewerking van de Joden te reorganiseren. Aan het hoofd van het Departement van Onderwijs heeft Hij gesteld Dr. Immanuel Jamrath, een neger-jood, die in Parijs gestudeerd heeft en wien thans is opgedragen het gehele Ethiopische schoolwezen langs moderne lijnen op te bouwen. „Aufbau" noemt Dr. Jacob Faitlovitsj den leider van deze reorganisatie.

In de hoofdstad Addis Abeba wonen ongeveer 65 Neger-Joodse gezinnen en in Asmara ongeveer 100, allen oorspronkelijk van Europese komaf.

VOEDSEL VOOR DE BEZETTE LANDEN.

Het Senaatscomité voor Buitenlandse zaken deed unaniem een beroep op het State Department om in samenwerking met Groot Britannië, Zweden en Zwitserland een systeem uit te werken voor het aanvoeren van voedselvoorraden naar de landen in Europa die door de nazies bezet zijn. Senator Gillette, een Democraat van Iowa, die samen met Senator Taft, een Republiekein van Ohio, auteur is van de resolutie, zeide, dat pogingen zullen worden gedaan om de goedkeuring van de Senaat te krijgen. In de vorm van een gewone resolutie van de Senaat zou er niet de goedkeuring van het Huis of den President voor nodig zijn.

Gillette zeide, dat na goedkeuring door de Senaat men enkel aan het State Department zal mededelen, dat de Senaat van mening is, dat ogenblikkelijk stappen genomen moeten worden om voedsel te doen toekomen aan het volk in zulke landen als België, Noorwegen, Polen, Nederland, Hellas, Joegoslavië en Tsjechoslowakije. De Senator zeide dat er voedsel beschikbaar is in Zuid Amerika, dat met schepen van onzijdige landen kan worden vervoerd, indien de oorlogvoerenden tot overeenstemming kunnen komen over de wijze waarop over de voedselvoorraden zal worden beschikt. Hij wees erop, dat verschillende hulporganisaties hebben aangeboden het plan te steunen en te financieren. Het Comité stemde, na verschillende personen gehoord te hebben over het voorstel, dat o.a. werd gesteund door oud-President Herbert Hoover.

OVER HET BOMBARDEMENT VAN SCHWEINFURT.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog maakte bekend, dat van de 581 manschappen, die vermist werden toen 60 Vliegende Forten verloren gingen bij het bombardement op Schweinfurt, 346 in leven zijn als krijgsgevangenen. 18 Mannen, die eerst als vermist werden opgegeven, zijn thans officieel geboekt als gedood. Van 217 mannen is nog niets bekend, doch het Departement van Oorlog verwacht, dat nog meer als krijgsgevangenen zullen worden opgegeven. Bij de aanval op Schweinfurt op 14 October schoten de Noordamerikaanse bommenwerpers 186 vijandelijke jagers neer. Bovendien werden 27 jagers waarschijnlijk vernield en nog 89 beschadigd volgens gewijzigde cijfers van het Departement van Oorlog.

2 Noordamerikaanse gevechtsvliegtuigen gingen verloren. De bommenwerpers vernielden ten minste de helft van de kogelkussens, die in bezet Europa worden gemaakt en 75 procent van die in Duitsland worden gefabriceerd. Verkenningsfoto's hebben aangetoond, dat ongeveer drievierden van het productie-vermogen van de fabrieken vernield zijn. Generaal Henry H. Arnold stelde het belang van de vernieling te Schweinfurt gelijk aan het resultaat van de aanval op de olie-installaties te Ploesti. De voornaamste doelen welke werden aangevallen, waren de Kugelfischer fabrieken en de Verenigte Kugellager Fabriken IL en II. Het leger zeide, dat alle belangrijke gebouwen van Kugelfischer vernield werden; alle gebouwen van de VKF II leden grote schade en de gebouwen van de VKF I werden ook ernstig beschadigd. Zware schade werd toegebracht aan de minder belangrijke Fichtel & Sachs fabriek, de Deutsche Star Kugelhalter en nog een andere niet geïdentificeerde fabriek. 485 Ton aan brisant- en brandbommen werd geworpen.

CURAÇAO

CURAÇAO'S MAN VAN HET JAAR.

„Onze man van het jaar, een man uit het volk voor het volk en met het volk **Amador Maduro**, die wat philanthropie betreft namens honderden arme maar dankbare mensen." (J. Daal).

„De man van het jaar is ongetwijfeld de heer José M. Kroon, de man die meer dan 20 jaren werkt voor de belangen van onze bevolking. Hij is de schepper van de Volkshuisvesting en niemand anders. Dat er weinig van hem bekend is, moet men wijten aan zijn bescheidenheid, te bescheiden zelfs, zijn wegcijferen van alle persoonlijke belangen en het vreemd zijn aan alle zoeken van eer en roem." (E. H. Laurensz.)

„Er is maar een persoon, volgens mij en ook de mening van vele andere personen. Die persoon is Piet Rietkerk. Hij is de man die het Rode Kruis in leven gebracht heeft. Hij is de man die dag en nacht heeft gewerkt om een Transport Colonne van het Rode Kruis op te richten. Sedert 1939 is Piet Rietkerk opgeroepen voor deze taak, welke hij tot heden heeft uitstekend uitgebracht. De Transport-Colonne is zeer nuttig voor Curaçao en de bevolking.

Dit jaar is Piet Rietkerk bezig met meer dan 9 opleidingen voor E.H.B.O. hier op Curaçao en 2 op Aruba. Dus Piet Rietkerk is een dubbelman; hij heeft de leiding van de Transportcolonne op Aruba en Curaçao en veel andere E.H.B.O.-ers nuttige voor de luchtbeschermingsdienst.

Piet Rietkerk is altijd bereid dag en nacht om iedereen ter hulp te staan; op zee of te land". (Een lid).

„Chr. Marugg, meer bekend als tel. 2000, die steeds op vernuftige wijze het publiek weet tevreden te stellen". (Anonym).

Voorgoed begrip voegen wij er nog aan toe, dat wij elke dag slechts een keuze publiceren. Enkelen hebben wij uitgezonderd, omdat het ons voorkomt, dat dezen niet in openbare discussie dienen te treden.

„NAAR EEN NIEUWE WERELDORDE".

Lezing Prof. van der Veldt.

Morgenavond zal Prof. Dr. Jacob van der Veldt O.F.M. een lezing met debat houden over „Naar een nieuwe wereldorde". Iedereen is welkom bij deze lezing. Zij wordt gehouden in het R.K. Zeemanshuis en vangt aan om 20 uur.

VOETBAL.

Uit Caracas wordt gemeld, dat de eerste van de drie voetbalwedstrijden Venezuela-Curaçao, gespeeld in het Nationale Stadion te Caracas met 3—3 is geëindigd. De tweede 3 — 2 voor Caracas.

TWEE MOORDEN.

Gedurende de eerste Kerstnacht heeft een vechtpartij met dodelijke afloop plaats gevonden. Een Portugees geraakte handgemeen met een Colombiaan, en deze laatste is aan de door den eerste toegebrachte verwondingen overleden.

Bij een danspartij op Colon gedurende tweede Kerstnacht herinnerde een schutter zich dat hij ook nog hulpagent van politie was. In dronken staat commandeerde hij dat het gedans moest ophouden en toen de anderen hieraan geen gevolg gaven, meende hij met een revolver zijn bevel kracht te moeten en mogen bijzetten. Een der aanwezigen werd in de buikstreek getroffen en overleed de volgende morgen.

Bekendmaking.

De Gezaghebber van het eiland Aruba maakt bekend, dat met ingang van den 21sten December de volgende maximumprijzen voor dit eiland zijn vastgesteld:

MAISMEEL	per cana (d.i. 0,75 K.G.)	F 0,18
RIJST	per ½ K.G.	F 0,27

De Gezaghebber van Aruba,

Wagemaker.

NOTICE.

The Lt. Governor of Aruba announces that as from December 21st the following maximum prices have been fixed for this island:

CORNMEAL	per can (i.e. 0,75 K.G.)	F 0,18
RICE	per ½ K.G.	F 0,27

The Lt. Governor of Aruba,

Wagemaker.

Nederland.

KONINGIN WILHELMINA DEELT ONDERCHEIDINGEN UIT.

Hare Majesteit Koningin Wilhelmina decoreerde vijf leden van de Nederlandse Koopvaardij. Het bronzen kruis met eervolle vermelding werd aan een kapitein toegekend wegens zijn bekwaam maneuvreren, waardoor hij zes torpedo's wist te ontlopen, die gedurende vijf aanvallen door Duitse duikboten op hem afgeschoten werden. Een andere kapitein kreeg dezelfde onderscheiding wegens grote dapperheid betoond tijdens hevige luchtaanvallen, toen zijn schip deel uitmaakte van een convooi naar Malta en alleen door zijn optreden ontsnapte. Een derde kapitein werd het Kruis van Verdienste toegekend, omdat hij, toen zijn schip in een Atlantische convooi, in de lente van 1943 werd getorpedeerd, nadat de bemanning het schip reeds had verlaten, aan boord bleef voor een laatste inspectie en de volgende morgen weerkeerde op het schip, met enkele leden der bemanning en het zwaar gehavende vaartuig tenslotte nog een veilige haven wist binnen te loodsen. Het kruis van Verdienste werd eveneens toegekend aan een kapitein, die zijn schip ontlaadde onder de hevige Japanse luchtaanvallen op Singapore en tenslotte nog een lading gevechtsvliegtuigen aan boord nam, alvorens de haven voor Java te verlaten.

Het bronzen kruis werd tenslotte toegekend aan een schipskok, wegens grote dapperheid betoond bij het lossen van een met bussen benzine geladen schip in een Noord-Afrikaanse haven onder hevige luchtaanvallen.

IN EEN JAPANS GEVANGENKAMP.

Door het internationale Rode Kruis van Zwitserland wordt medegedeeld dat de families Schimmelpenninck (Ingenieur van de Bataafse Petroleum Co.) Jonkheer de Brouw (Directeur Nederlands Indische Handelsbank) De Booy en De Vos van Steenwijk zich in een Japans gevangenkamp op Java bevinden.

HITLER STELT SEYSS INQUART VOOR.

Door de Duitse radio werd medegedeeld, dat Hitler aan Goebbels zou voorgesteld hebben Dr. A. Seyss Inquart te benoemen tot voorzitter van de Duitse Academie, als opvolger van Siebert.

BELANGRIJK WERK VERRICHT.

Admiraal Coenraad E. L. Helfrich heeft op een persconferentie te Melbourne bekend gemaakt, dat Nederlandse watervliegtuigen, uitvliegende van verschillende bases in de Indische Oceaan belangrijk werk hebben verricht bij het aanvallen van duikboten, verkenningsvluchten en convooibegeleidingen.

AVONTUUR VAN DR. VAN DER PLAS.

Dr. Charles O. van der Plas, maakte te Melbourne bekend, dat hij in de lente van dit jaar een nacht heeft doorgebracht in het door de Japanners bezette gedeelte van Nederlands Nieuw Guinea. Het incident greep plaats doordat het vliegtuig tot een noodlanding werd gedwongen, gedeeltelijk door ijsvorming op de vleugels en gedeeltelijk door dat er lekken in de benzinetanks waren. Een angstige nacht werd aldus doorgebracht, maar de volgende dag bereikte men ongehinderd de vliegtuigbasis. Twee dagen na de ontsnapping werd de buitenpost, waar de Heer Van der Plas verbleef door de Japanners ingenomen. Bij een eerste poging om hem te bereiken werd door de bemanning van het vliegtuig een Japanse basis ontdekt, waar een groot schip voor anker lag; dit werd onmiddellijk aan het hoofdkwartier gemeld, met het gevolg, dat de basis grondig werd gebombardeerd en het schip getorpedeerd werd. Bij de tweede poging ontsnapte de bemanning van het reddingsvliegtuig ternauwernood aan de dood, toen het toestel zwaar beschadigd werd door een boomstam, die in het water lag.

Dr. Van der Plas verklaarde, dat men, wanneer men eens even kan deelnemen aan het leven van de Nederlandse vliegers, een dieper vertrouwen ontwaakt in de toekomst van ons land.

DUITSERS TRACHTEN MILITAIRE DIENST TE ONTDUIKEN.

Dat een aantal Duitsers tracht te ontsnappen aan militaire dienst of arbeidsdienst, gebruik makend van de massa-uitwijking naar Nederland, kan afgeleid worden uit de voorschriften die in de Nederlandse dagbladen zijn verschenen. In de Nieuwe Rotterdamsche Courant van 27 November werd door de Duitse leger-autoriteiten in Nederland bekend gemaakt, dat alle mannelijke Duitsers, inbegrepen deze geboren in 1884 en ook de militairen omvattend, die meer dan zes dagen in Nederland zijn, ingeschreven moeten worden te Amsterdam; zij moeten hun militaire of identiteitspapieren nierbij overleggen. Van tevoren was reeds medegedeeld, dat Nederlandse werkgevers die Duisers onderdanen in hun dienst hebben, verplicht zijn de namen van hun werknemers bekend te maken aan de Deutsche Krankenkasse fuer die Niederlaenden.

NEDERLANDSE ARTSEN DOOR DE NAZIES MISHANDELD.

350 Nederlandse geneesheren, die in de afgelopen zomer geïnterneerd werden te Amersfoort, omdat zij hadden geprotesteerd tegen het invoeren van de medische practijken der nazies, zijn, volgens het sluikblad „Het Parool" aan een schandelijke behandeling onderworpen.

Bij aankomst te Amersfoort werden zij gedwongen gevangenenkleding aan te trekken en werden hun hoofden kaal geschoren. Zij moesten bomen vellen en greppels graven; ook moesten zij straf-exerceren. Een bende SS-mannen werd op de dokters losgelaten, die hen, met de handen op de rug van 's morgens tot 's avonds lieten liggen; dit werd „zandbijten" genoemd.

NIEUWE SABOTAGETACTIEK.

De Patriotten in Nederland zijn bezig hun sabotagetactiek te wijzigen naar mate de dag van de invasie meer en meer schijnt te naderen. Was deze anti-nazie tegenstand tevoren voornamelijk gericht tegen de N.S.B.'ers, op het aanvallen van distributie- en arbeids bureaux en op allerlei andere dingen, die de burgerlijke administratie van den vijand konden hinderen, thans begint men zich te concentreren op het met allerlei kleinigheden afbreuk doen aan het Duitse verdedigingsapparaat, het doorsnijden van telefoonlijnen, het vernietigen van wegwijzers enz. Dit leidt tot allerlei Duitse tegenmaatregelen: gemeente krijgen hoge boete, burgers worden bedreigd met de verplichting bewakingsdiensten te verrichten. De Haarlemse couranten deelden dezer dagen mede, dat een prikkeldraad versperring rondom het Wehrmacht gebouw was doorgesneden. Vier weken lang moesten daarom Haarlemse burgers gedurende vier weken iedere nacht die gebouw bewaken. De Noord-Brabantse politiepresident richtte een waarschuwing tegen de bevolking dat ernstige tegenmaatregelen zouden worden genomen tegen het vernietiging van wegwijzers. En zo komen er thans iedere dag allerlei gevallen van dergelijke aard voor.

PROEFKONIJNEN VOOR GASSEN.

Een uit Duitse gevangenschap ontsnapte Nederlander heeft aan een berichtgever in een neutraal land inlichtingen verschaft, waaruit blijkt, dat de Duitsers burgerlijk geïnterneerden gebruiken als menselijke proefkonijnen om nieuwe gassen te proberen.

De Nederlandse vluchteling was in 1942 door de Duitsers aangehouden en overgebracht naar het concentratiekamp Mauthausen en vandaar naar een dergelijk kamp te Malthauren. Uit dit laatste kamp wist hij in de lente van dit jaar te ontsnappen en een neutraal land te bereiken, waar hij nu ernstig ziek, in een gasthuis is opgenomen.

Hij vertelde, dat hij met 20 anderen in een gesloten wagen uit Mauthausen werd gevoerd en na een tocht, die drie uren duurde, in een alleengelegen fabrieksgebouw aankwam. In dit fabriek waren verschillende gaskamers ingericht, die de afmetingen van een woonkamer hadden. Aan drie kanten bevonden zich blinde muren, terwijl de overblijvende zijde door dik glas was afgesloten, waardoor scheikundigen konden waarnemen, wat in de gaskamers plaats greep. Met zeven en twintig anderen was hij gedwongen in een dezer kamers drie experimenten te ondergaan. De eerste maal werden zij ontkleed en slechts van een gasmasker voorzien, aan een proefneming, die 15 minuten duurde, onderworpen. Reeds na twee minuten namen zij een sterke prikkeling van de gehele huid waar; toen zij de gaskamer verlieten werd de temperatuur opgenomen en bloed afgetapt, waarna zij een stortbad kregen van een sterke chloor-oplossing. Deze eerste proefneming had geen kwaadaardige gevolgen. Bij een tweede experiment, drie weken later, ondervonden zij, nadat eerst hun huid begon te gloeien, een gevoel van scherpe koude. Ditmaal werd geen bloed afgetapt maar wel werd het chloorbad herhaald. Na drie dagen werden zij onderhevig aan sterke jeuk over het gehele lichaam. Die er het ergste onder leden, waren er het beste aan toe, want zij werden niet aan een derde proefneming blootgesteld. Deze had een week later plaats op veertien gevangenen, ditmaal zonder gasmaskers. Zij duurde een half uur. Roosters in de vloer, die tot dan toe gesloten waren, werden geopend en reeds na enkele minuten voelden allen zich, duizelig worden; een gewezen vlieger verklaarde dat het hem herinnerde aan vluchten in de stratosfeer zonder zuurstof-toerusting; geleidelijk verloren zij het evenwichtsgevoel en struikelden over elkaar; hoewel bewust van wat er rondom plaats greep, waren zij niet tot reactie in staat. Na afloop van deze proefneming kwamen assistenten van het laboratorium in anti-gaskleding en voorzien van gasmakers, rubber-handschoenen en — schoenen om de slachtoffers buiten te brengen. Allen, die de proefneming ondergingen bloedden uit neus, mond en oren. Weer kregen zij een chloor-bad en vervolgens werden Röntgen-foto's genomen van maag en longen. Gedurende de vier dagen waren zij onderhevig aan brakingen en duizeligheid. Na deze periode werden zij weer tot zwaar werk gedwongen.

Zes dagen later hoorde dezelfde vluchteling dat veertig jonge Amsterdamse Joden aan dezelfde proefnemingen werden onderworpen, echter over een veel kortere termijn, en dat allen aan de gevolgen bezweken waren.

NEDERLANDS LUCHTESKADER.

Een geheel Nederlands luchteskader, dat met de Britse marine, luchtmacht zal hebben samen te werken heeft thans zijn vooroefening voltooid op een vliegveld in Noord Engeland. Het eskader beschikt over zwaardvistoestellen de commandant is een 27 jarige officier. De meeste andere officieren zijn vliegers die uit Nederlands Indië ontsnapt zijn.

NEDERLANDERS WAREN ER BIJ.

Nederlandse vliegers namen deel aan een aanval van de Royal Air Force op Pas de Calais. Er werden geen verliezen geleden.

KAPITEIN HOBOKEN VERMIST.

Uit Londen wordt gemeld, dat de Nederlandse kapitein van de Luchtmacht, J. R. C. Hoboken vermist is tijdens zijn zes en twintigste vlucht boven vijandelijk grondgebied. Na zijn vier en twintigste vlucht werd hem het D.F.C. toegekend. Na een aanval op Kassel, waarbij hij het met goed gevolg zijn bommen neerwierp op het aangegeven doel en twee maal aangevallen werd door vijandelijke toestellen. Zijn vliegtuig werd hierbij zwaar beschadigd. De kapitein werd aan de arm gewond en vijf leden van de bemanning liepen ernstige verwondingen op. Kapitein Hoboken keerde naar Engeland terug met slechts drie motoren intact, bijna zonder benzine en de helft van zijn rechtervleugel en de staart weggeschoten, terwijl de bommendeuren openhingen, tengevolge van het onklaar worden der hydraulische inrichting. Hij maakte een meesterlijke landing op een vreemd vliegveld zonder verdere schade aan het toestel te veroorzaken en de grootste lof werd hem door den eskader-leider toegekend wegens het voortreffelijke landen van zijn toestel, dat zonder enige verdediging was.

AANVAL OP CERAM.

De Geallieerde luchtmacht heeft een hevige aanval gedaan op het vliegveld van Aamahai op Ceram. Twintig ton bommen werden uitgeworpen en grote schade werd aangericht. De branden, die er door veroorzaakt werden, waren tot 80 km. ver te zien. Terzelfdertijd werden aanvallen verricht door gevechtsvliegtuigen op dorpen in Nederlands Nieuw Guinea.

GEZANT AD HONOREM.

De Venezolaanse gezant te Londen, José Rafael Pocaterra, bekend schrijver, politicus en oud-minister van Arbeid, werd tot gezant ad honorem bij de Nederlandse regering benoemd.

[Een gezant „ad honorem" komt zelden voor. Zulk een benoeming is slechts bedoeld als een eerbewijs van de benoemende regering aan het hof bij hetwelk de gezant benoemd wordt, in dit geval dus een eerbewijs van Venezuela aan H.M. de Koningin. — Red.].

DE STRIJD TEGEN DE ANTI-NAZIES HOPELOOS.

Dagbladberichten uit Nederland wijzen op de steeds benarder wordende positie van de Nazies aldaar. De „Telegraaf" beklaagt zich er over, dat Britse vliegers, die aansprakelijk zijn voor het doden van Nederlanders, wanneer zij per valscherm neerkomen, door andere Nederlanders worden geholpen om zich te verbergen. Toen Badoglio zich over gaf aan de Geallieerden liepen de Nederlanders de straat op en betoonden uitbundig hun vreugde.

Ook staken zij hun opgetogenheid over de Russische vooruitgang en het bombarderen van de Duitse steden niet onder stoelen of banken. De „Telegraaf" besluit hieruit, dat het Nederlandse volk nog niets heeft geleerd en nog steeds een blind vertrouwen stelt in de Geallieerden. Het „Vaderland" onthult in een verslag over een bijeenkomst, die te Den Haag gehouden werd, dat Max Blokzijl verklaarde, dat de strijd tegen de anti-nazies hopeloos is en zelfs voorstelde, dat de N.S.B.'ers kleine diensten zouden bewijzen aan anti-nazies om niet later het slachtoffer van hun wraak te worden.

„WE MOETEN OPPASSEN", SCHRIJFT „STORM".

De N.S.B. radio-omroeper Jan Hollander verklaarde in zijn wekelijks overzicht:

„Wij geven openlijk toe, dat de redevoering van Anton Mussert weinig sensationeels bevatte betreffende zijn bezoek aan Hitler. Spontaan kan hieraan toegevoegd worden, dat dit enkelen, zowel binnen als buiten de N.S.B. ontgoocheld heeft. Hoe begrijpelijk het ook is, dat enkelen ontgoocheld waren, is het eveneens logisch, dat er geen sensationele verklaringen afgelegd werden".

Van de andere kant blijkt uit een aanhaling van „Storm" dat de gebeurtenissen in Italië vrees veroorzaakt hebben in Nederlandse nazie-kringen. Het blad schrijft: „Wij moeten een open oog hebben voor het gevaar waaraan het land blootgesteld zou zijn, indien zekere autoriteiten of zij al dan niet overgegaan zijn tot het nationaal-socialisme, in het geheim met den vijand medewerken en sabotage-werk verrichten. Diegenen, die het oog gericht houden op een blijde intrede in Scheveningen mag geen enkele gelegenheid geboden worden om in de handen van onze tegenstanders te spelen".

FASCISTISCHE WRAAKNEMING.

Het Zwitserse blad „Libera Stampa" meldde Donderdag dat 200 Italiaanse vaders wier zonen zich onttrokken aan de fascistische dienstplicht, als gijzelaars zijn doodgeschoten.

Voortdurend oefenen de legers in Engeland zich voor de komende invasie.